

Arrest

nr. 157 891 van 8 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. LOOS loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Russische origine te zijn. U bent geboren in Moskou (Russische Federatie) waar u ook woonde. U bent de broer van O. K. (...) (O.V. X) en de zoon van T. D. (...) (O.V. X). Uw stiefvader is A. D. (...) (O.V. X). Met deze man heeft uw moeder nog drie minderjarige kinderen: K.-A. D. (...) (O.V. X), K. D. (...) (O.V. X) en M. D. (...) (O.V. X).

Sinds uw jonge jaren woont uw moeder samen met een man die niet uw biologische vader is: A. D. (...). Hij is afkomstig uit Tsjetsjenië maar verblijft niet zo vaak bij jullie in Moskou. Uw moeder gaat hem wel af en toe opzoeken in Ingoesjetië en Tsjetsjenië. In 2010, op uw veertiende, verlaat u uw land

samen met uw familie wegens de problemen van uw stiefvader; u weet dat hij problemen heeft omdat hij gediend heeft onder Maskhadov in Tsjetsjenië maar het fijne weet u daar niet van. Hij en uw moeder dienen in België een asielaanvraag in, maar deze wordt in 2011 negatief beoordeeld door het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 9 augustus 2014 wordt u meerderjarig. Zonder België ooit verlaten te hebben, dient u op 21 oktober 2014 zelf een (eerste) asielaanvraag in, samen met uw broer en uw stiefvader (op dat moment zijn tweede) – uw moeder dient zelf geen tweede asielaanvraag in. U verklaart dat u niet terug kan naar uw land omdat u daar problemen zal kennen omwille van de problemen van uw stiefvader. Wat voor problemen u zal hebben of met wie precies, kan u echter niet zeggen omdat u van zijn problemen niet veel weet. U verklaart ook uw legerdienst in het Russische leger niet te willen doen waarvoor u in 2012 was opgeroepen. U wil in dienst van het leger niet naar oorlogsgebieden als Oekraïne en Syrië gestuurd worden en vreest in het leger het slachtoffer te zullen worden van pesterijen van ouderen of hoger geplaatsten.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele geboorteakte, één kopie van en één originele convocatie.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land van herkomst vreest uw legerdienst te zullen moeten doen; dat wil u niet omdat u denkt dat u naar een oorlogsgebied zoals Oekraïne of Syrië zal worden gestuurd en dat de ouderen of hogergeplaatsten in het leger rekruten zoals u zullen pesten. U voegt eraan toe dat u in uw land van herkomst problemen zou krijgen omwille van uw stiefvader A. D. (...) (CGVS p. 6 & p. 8). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Om te beginnen verklaart u niet naar de Russische Federatie te willen terugkeren omdat u er inmiddels werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen (CGVS p. 6 & p. 8). Ter staving hiervan legt u twee convocaties neer die op uw naam werden afgeleverd: een kopie van een convocatie uit september 2014 (waarbij u van de modaliteiten op de convocatie vermeld maar weinig blijkt af te weten, CGVS p. 4-6) en een originele convocatie uit maart 2015 (documenten 2 & 3). Vooreerst zij erop gewezen dat uit deze convocaties geenszins blijkt dat u zich moet aanmelden om uw legerdienst daadwerkelijk aan te vangen. Op de convocatie van september 2014 staat immers slechts te lezen dat u zich moet melden bij het Militaire Commissariaat voor het verifiëren van de documenten voor de registratie van rekruten en op die van maart 2015 voor het regelen van de nodige formaliteiten in verband met de rekrutering voor legerdienst. Het is echter onduidelijk welke maatregelen het hier betreft. Uit de wettelijke bepalingen op de achterkant van de convocatie kan trouwens afgeleid worden dat het zowel kan gaan om een oproeping voor een medische keuring, de verificatie van uw gegevens in het militaire bestand als voor het vervullen van uw legerdienst of alternatieve legerdienst. Uit de convocaties kan dus geenszins worden geconcludeerd dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie uw legerdienst ook daadwerkelijk dient aan te vatten. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat men vooraleer effectief ingelijfd te worden voor de legerdienst een medische controle moet ondergaan – iets wat u tot nu toe niet ondergaan heeft, en waarvan u niet eens weet of u daarvoor al een uitnodiging zou hebben gekregen (CGVS p. 5-6).

Vervolgens blijkt uit uw verklaringen dat u uw legerdienst, indien u deze effectief zou moeten vervullen, niet wil doen omdat dat gevaarlijk is en omdat u bezorgd bent om uw leven (u wil niet sterven) (CGVS p. 6). Er moet echter op gewezen worden dat uw vrees om gedood te worden een motief is dat ingegeven is vanuit een louter persoonlijk belang en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige of reservist en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming om redenen zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Het ligt in de bevoegdheid van een staat om zijn troepen in te zetten in een conflict en hiertoe de nodige manschappen te voorzien. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

U voegt hieraan toe dat mensen die in de Russische Federatie worden opgeroepen voor hun legerdienst naar oorlogsgebieden als Oekraïne of Syrië gestuurd worden (of het Russische leger effectief in Syrië zit kan u echter niet beweren, maar u hoorde wel zeggen dat rekruten die hun legerdienst doen naar Oekraïne worden gestuurd – waarom het Russische leger onervaren, nog op te leiden rekruten in het kader van de legerdienst naar delicate oorlogsgebieden zoals in Oekraïne of Syrië zou sturen, weet u ook niet te zeggen) (CGVS p. 6-7). Er moet echter worden opgemerkt dat dit slechts een ongefundeerde bewering is die u zelf met geen enkel tastbaar bewijs staakt. Daarenboven heeft Cedoca, de onderzoeks- en documentatiedienst van de Belgische asielinstanties, onderzoek gedaan naar deze kwestie. Hoewel er in 2014 in bepaalde Russische media inderdaad geruchten waren dat Russische

rekruten uit de regio Rostov gedwongen werden contracten te ondertekenen en vervolgens naar Oekraïne zouden zijn gestuurd, heeft grondig onderzoek door Cedoca geen enkele informatie opgeleverd die deze geruchten bevestigt. Zodoende beschikt Cedoca over geen enkele informatie waaruit blijkt dat rekruten in het kader van hun militaire dienstplicht naar een oorlogsgebied als (Oost-)Oekraïne zouden worden gestuurd. Uw ongefundeerde bewering als zou dit wel het geval zijn, weet u geenszins hard te maken.

Wat dit betreft dient nog gewezen te worden op het volgende. U haalt aan dat er twee van uw vroegere klasgenoten, kennissen van u, naar het leger werden opgeroepen en naar de grens met Oekraïne werden gestuurd maar dat er maar één van hen terugkeerde (CGVS p. 6). In dit opzicht valt het meteen op dat u meteen daarna zegt dat u de persoon die niet terugkwam, toch niet kent en dat hij van uw wijk kwam maar op een andere school zat. Nog later zegt u dan weer dat u de twee jongens wel kent en dat u wist in welke school ze zaten maar dat u geen persoonlijk contact met hen had. Gevraagd naar hun naam, kan u die evenwel niet geven (CGVS p. 6 & p. 7). Welnu, aangezien u zich voor uw beweringen over Russische dienstplichtigen die naar Oekraïne gestuurd zouden worden baseert op de lotgevallen van deze twee jongens, kan toch verwacht worden dat u coherente verklaringen aflegt over hoe u deze jongens kent en op zijn minst weet hoe ze heten. Dit is hier niet het geval.

U geeft ook te kennen dat u tijdens uw dienstplicht in het leger vreest gepest te worden door hogergeplaatsten of ouderen (CGVS p. 6, p. 7 & p. 8). Welnu, vooreerst dient hierover opgemerkt te worden dat het geen uitgemaakte zaak is of u effectief uw legerdienst zal moeten aanvatten, zoals zonet werd aangetoond (zie boven). Daarbij komt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat de ontgroeningspraktijken in het Russische leger waarover u spreekt weliswaar ernstig kunnen zijn, maar dat deze niet automatisch gelijk kunnen gesteld worden met vervolgingen of met mishandelingen die in aanmerking genomen zouden kunnen worden voor de toekenning van internationale bescherming. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de Russische autoriteiten de laatste tijd maatregelen genomen hebben om het aanklagen van gevallen van misbruik te vergemakkelijken en zijn er controlesystemen opgericht. Deze initiatieven zijn weliswaar nog voor verbetering vatbaar, maar in ieder geval is er een stijgende aandacht voor ontgroeningen vanwege de militaire procureurs en zijn er al ettelijke veroordelingen voor dergelijke 'dedovsjsjina'-praktijken uitgesproken. Uit deze informatie blijkt aldus niet dat u, in het geval u het slachtoffer zou worden van ontgroeningspraktijken tijdens een eventuele dienstplicht, geen stappen zou kunnen ondernemen tegen dergelijke incidenten of niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. U haalt zelf ook geen elementen aan waaruit het tegendeel zou kunnen blijken.

In ditzelfde verband zij er overigens nog op gewezen dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat een mogelijke dienstweigering in uw hoofde aanleiding zou geven tot een discriminerende of disproportionele strafmaatregel. Nergens uit uw verklaringen blijkt dan ook dat dienstweigering in uw hoofde omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie op discriminerende of disproportionele wijze zou worden bestraft. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u in geval van daadwerkelijke dienstweigering een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. U wierp doorheen uw verklaringen immers geen enkel element op dat hierop wijst.

Een ander element waarop u zich baseert voor uw asielaanvraag, zijn de problemen van uw stiefvader A. D. (...) (O.V. 6.639.618). Inzake zijn asielaanvraag ging het CGVS over tot de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het CGVS ertoe gehouden is om elke asielaanvraag op individuele merites te beoordelen, wat in voorliggend geval gebeurd is. U bent er daarenboven niet in geslaagd aan te tonen dat uw eigen asielrelaas inhoudelijk verband zou houden met de asielmotieven die uw stiefvader heeft ingeroepen. Immers, hoe het precies komt dat uw stiefvader problemen heeft weet u niet echt te zeggen – u meent wel te denken dat het te maken zou hebben met de vroegere Tsjetsjeense leider Maskhadov voor wie hij gediend zou hebben – en toen u zelf nog in uw land was heeft u hierdoor nooit zelf problemen gehad (u was immers nog jong toen u uw land verliet) – u kan ook geen concreet antwoord geven op de vraag waarom u zelf problemen zou ondervinden omwille van uw stiefvader (dit werd u enkel zo gezegd door uw moeder en uw stiefvader zonder verdere uitleg) (CGVS p. 8-9). Hierbij dient erop gewezen te worden dat uw stiefvader niet uw biologische vader is en er aldus geen bloedverwantschap bestaat tussen jullie, dat u een andere naam draagt dan uw stiefvader (K. (...) vs. D. (...)), dat u afkomstig bent uit Moskou en daar altijd gewoond heeft en dat uw stiefvader afkomstig is uit Tsjetsjenië en Ingoesjetië en dat u zelf nooit in deze deelrepublieken bent geweest (CGVS p. 2-3). Derhalve kan genoegzaam aangenomen worden dat de uitkomst van het asieldossier van uw stiefvader als dusdanig géén ander licht werpt op de beoordeling van uw individuele vluchtmotieven.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op

het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst, de Russische Federatie. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw geboorteakte bevat immers louter informatie over uw identiteit. De convocaties werden reeds eerder besproken (zie boven).

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw broer O. K. (...) (O.V. 7.965.623) door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Waar verzoekende partij opwerpt dat verwerende partij het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel schendt door geen rekening te houden met de eenheid van gezin, bedoeld het gezin van haar stiefvader A. D. die een erkend vluchteling is en waartoe zij behoort, en het daaruit voor haar voortvloeiende risicoprofiel wijst de Raad erop dat dit verweer resulteert uit een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Immers motiveert verwerende partij desbetreffend duidelijk dat verzoekende partij meerderjarig is, dat zij een eigen asielaanvraag los van deze van haar stiefvader heeft ingediend waarbij niet wordt aangetoond wat het inhoudelijk verband is met de asielmotieven van haar stiefvader, dat verzoekende partij geen bloedverwant is met haar stiefvader en zij een andere naam draagt, dat verzoekende partij altijd in Moskou heeft gewoond en dat de problemen van de stiefvader, waarvoor hij als vluchteling werd erkend, zich hebben voorgedaan in Tsjetsjenië en Ingoesjetië waarvan hij afkomstig is en dat verzoekende partij in deze Kaukasische republieken nog nooit is geweest, waardoor het onderzoek van de asielaanvraag van verzoekende partij dient te gebeuren op eigen merites en *in casu* de beschermingsstatus niet kan worden toegekend louter op basis van het behoren tot het gezin van een erkende vluchteling, zijnde haar stiefvader.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift bevestigt dat zij inderdaad niet van Tsjetsjeense origine is, dat zij en haar broer nooit in Tsjetsjenië woonden, maar in Moskou verbleven en dat zij nooit problemen hadden in hun land van herkomst. Waar verzoekende partij enkel opwerpt dat zij inmiddels volwassen is geworden, kan door de Raad niet worden ingezien hoe het louter gegeven volwassen te zijn geworden aan voormelde motieven in de bestreden beslissing enige afbreuk doet.

Het als bijlage 2 bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest van 26 februari 2014 betreffende de stiefvader van verzoekende partij waarin de door hem voorgehouden hem overkomen gebeurtenissen worden weergegeven en een beschrijving wordt gedaan van zijn psychische en fysieke toestand oordeelt de Raad dat dit op generlei wijze enig weerlegging inhoudt van de motieven in onderhavige

bestreden beslissing daar dit attest enkel de problematiek van de stiefvader aangaat op basis waarvan hem de status van vluchteling in juli 2015 werd toegekend.

2.2.3. Aangaande het betoog van verzoekende partij dat de legerdienst in de Russische Federatie verplicht is voor alle mannen van 18 tot 27 jaar en derhalve verwerende partij niet kan worden gevolgd waar deze stelt dat het geen uitgemaakte zaak is dat verzoekende partij haar legerdienst zal moeten vervullen, wijst de Raad erop dat verwerende partij nergens in de bestreden beslissing aangeeft dat de legerdienst niet verplicht zou zijn, doch duidelijk motiveert dat uit de wettelijke bepalingen op de achterzijde van de convocatie – dat mede wijst op de mogelijkheid van een alternatieve legerdienst – en uit de nog te doorlopen voorafgaande medische controle geenszins kan worden geconcludeerd dat de legerdienst daadwerkelijk zal moeten worden aangevat. Verzoekende partij laat deze motieven ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand moeten worden beschouwd. Hetzelfde dient te worden gesteld aangaande de motivering over het louter niet willen sterven, over de bevoegdheid van een staat om zijn troepen in te zetten in een conflict, over het inzetten van rekruten in oorlogsgebied en over de klasgenoten van verzoekende partij, ook deze motieven worden ongemoeid gelaten.

Waar verzoekende partij herhaalt te vrezen voor de mishandelingen in het leger bij de ontgroening, verwijzend naar de ondergane foltering door haar stiefvader en het gegeven dat deze nog steeds door de Russische autoriteiten wordt gezocht, stelt de Raad vast dat dit betoog geen weerlegging inhoud van de navolgende desbetreffende motivering van verwerende partij: *“Bovendien dient te worden opgemerkt dat de Russische autoriteiten de laatste tijd maatregelen genomen hebben om het aanklagen van gevallen van misbruik te vergemakkelijken en zijn er controlesystemen opgericht. Deze initiatieven zijn weliswaar nog voor verbetering vatbaar, maar in ieder geval is er een stijgende aandacht voor ontgroeningen vanwege de militaire procureurs en zijn er al ettelijke veroordelingen voor dergelijke ‘dedovsjsjina’-praktijken uitgesproken. Uit deze informatie blijkt aldus niet dat u, in het geval u het slachtoffer zou worden van ontgroeningspraktijken tijdens een eventuele dienstplicht, geen stappen zou kunnen ondernemen tegen dergelijke incidenten of niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. U haalt zelf ook geen elementen aan waaruit het tegendeel zou kunnen blijken.”*

2.2.4. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in de Russische Federatie, meer in het bijzonder in de regio Moskou waar zij vandaan komt, een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT